

Старійшина Уолтер Ф. Гонсалес
З президентства сімдесятників

Послідовники Христа

Послідовники Христа наслідують приклад Спасителя у своєму житті, щоб ходити у світлі.

Минулого жовтня ми з дружиною супроводжували старійшину Ніла Л. Андерсена та його дружину на службу, присвячену початку будівництва нового храму, що проводилася в Кордові, Аргентина. За традицією після служби відбулася прес-конференція. Журналістка, не член Церкви, відмітила, як добре чоловіки ставилися до своїх дружин. Потім вона несподівано запитала: “Це їхнє реальне ставлення, чи гра на публіку?” Я впевнений, що вона побачила і відчула, що наші члени Церкви чимось відрізнялися. Можливо вона помітила бажання наших членів Церкви йти за Христом. Члени Церкви по всьому світу мають таке бажання. У той же час мільйони тих, хто не є членами Церкви, також мають бажання йти за Ним.

Недавно нас із дружиною вразили люди, яких ми бачили у Гані і Нігерії. Більшість з них не належали до нашої Церкви. Нам було радісно бачити їхнє бажання йти за Христом, яке проявлялося у багатьох їхніх розмовах, в їхніх будинках, на машинах, на стінах і на рекламних щитах. Ми ніколи не бачили такого великого скупчення християнських церков одна біля одної.

На нас, як на святих останніх днів, лежить обов'язок запрошувати

мільйони таких як вони прийти і подивитися, що гарного може додати наша Церква до того, що у них вже є. Будь-яка людина з будь-якого континенту, кліматичного поясу або культури може дізнатися особисто, що пророк Джозеф Сміт бачив Батька і Сина у видінні. Він чи вона може знати, що небесні посланці відновили священство і що Книга Мормона—це ще одне свідчення про Ісуса Христа. За словами Господа до Еноха “праведність [було послано] з небес; а істину [було послано] з землі, щоб свідчити про... Єдинонародженого [від Батька]”¹.

Спаситель пообіцяв: “Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя”². Послідовники Христа наслідують приклад Спасителя у своєму житті, щоб ходити у світлі. Дві якості допоможуть нам визначити, якою мірою ми йдемо за Ним. По-перше, послідовники Христа є люблячими людьми. По-друге, послідовники Христа укладають завіти і дотримуються їх.

Перша якість—бути люблячою людиною—мабуть і є тим, що помітила журналістка у Кордові серед наших членів Церкви. Ми йдемо за Христом, оскільки любимо Його. Коли ми йдемо за Викупителем,

бо любимо, ми наслідуємо саме Його приклад. Через Свою любов Спаситель підкорявся волі Батька за будь-яких обставин. Наш Спаситель був слухняним, навіть коли це означало великі фізичні та емоційні страждання; навіть коли це означало пройти через побиття і глузування; навіть коли це означало, що Його вороги піддадуть Його тортурам у той час, як його друзі покинуть Його. Викупна жертва, яка є унікальною для місії Спасителя, є найбільшим вираженням любові усіх часів. “Кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас оздоровлено”³.

Як Христос йшов за Батьком у всіх обставинах, ми маємо йти за Його Сином. Якщо ми так робимо, не має значення яке переслідування, страждання, горе чи “в тіл[і] колючку”⁴ ми переносимо. Ми не єдині. Христос допоможе нам. Його лагідні милості зроблять нас сильними за будь-яких обставин⁵.

Йти за Христом означає залишити багато дорогих серцю речей, як зробила Рут, моавітянка. Як новонавернена, через любов до Бога і Нооми, вона залишила позаду усе для того, щоб жити за її релігією⁶.

Це може також означати протистояння лиху та спокусам. В юності Джозефа продали в рабство. Його забрали від усього, що він любив. Пізніше у нього була спокуса порушити закон цнотливості. Він протистояв спокусі і сказав: “Як же я вчиню це велике зло, і згрішу перед Богом?”⁷ Його любов до Бога була більшою ніж будь-які лиха чи спокуси.

Сьогодні у нас є сучасні Рут і Джозефи по всьому світу. Коли брат Джимі Олвера із Гуаякілю, Еквадор, отримав своє місіонерське покликання, його сім'я переживала важкі часи. У той день, коли він поїхав, йому сказали, що якщо він вийде за

поріг, він втратить свою сім'ю. Зі скрушеним серцем він вийшов. Коли він був на місії, його мама попросила його залишатися там якомога довше, бо вони отримували величезну кількість благословень. Сьогодні брат Олвера служить патріархом колу.

Щира любов до Христа дає необхідну силу для того, щоб наслідувати Його. Сам Господь показав це, коли запитав Петра три рази “чи ти любиш Мене?” Після того, як Петро вголос підтвердив свою любов до Нього, Господь сказав Петру про майбутні випробування. Потім прийшла настанова: “Іди за Мною”. Запитання, яке поставив Петру Спаситель, можна поставити і нам: “чи ти любиш Мене”, після чого йде заклик діяти: “Іди за Мною”⁸.

Любов має сильний вплив на наші серця у наших зусиллях бути слухняними. Любов до Спасителя

надихає нас виконувати Його заповіді. Любов до матері, батька або подружжя також може надихнути нас бути слухняними принципам евангелії. Те, як ми ставимося до інших, відображає те, якою мірою ми йдемо за Спасителем в любові один до одного⁹. Ми проявляємо нашу любов до Нього, коли зупиняємося для того, щоб допомогти іншим; коли ми “цілком чесні і відверті у всьому”¹⁰ і коли укладаємо завіти і дотримуємося їх.

Друга якість, притаманна послідовникам Христа,—вони укладають завіти і дотримуються їх, як Він це робив. Мороній звернув увагу на те, що, “пролиття крові Христа,... в завіті Батька для відпущення гріхів ваших, щоб ви стали святими, незаплямованими”¹¹.

Пророк Джозеф Сміт навчав нас, що навіть до того, як цей світ було

організовано, завіти уклалися на небесах¹². Древні пророки і патріархи укладали завіти.

Сам Спаситель показав нам приклад. Він був охрищений для того, щоб виповнити усю правду, особою з належним повноваженням. Через Своє хрищення, Спаситель засвідчив Батьку, що Він буде слухняним у виконанні всіх заповідей Батька¹³. Так само як і в давнину, ми також йдемо за Христом і укладаємо завіти через обряди священства.

Укладання завітів є тим, що мільйони людей, які не належать до нашої Церкви, можуть додати до того хорошого, що вони вже мають. Укладання завітів є проявом любові. Це спосіб сказати Йому: “Так, я йду за Тобою, бо я Тебе люблю”.

Завіти містять обіцяння, “саме життя вічного”¹⁴. Усе спрацює нам на благо, якщо ми пам'ятатимемо наші завіти¹⁵. Їх необхідно укладати і дотримуватися для того, щоб сповна отримати обіцяння, пов'язані з ними. Любов до Спасителя і пам'ять про наші завіти допоможе нам дотримуватися їх. Прийняття причастя є одним із способів пам'ятати їх¹⁶. Ще один спосіб—це часто відвідувати храм. Я пам'ятаю одну молоду сімейну пару в Південній Америці, в якій подружжя хотіли пожити окремо, бо не могли поладити. Провідник священства порадив їм відвідувати храм і приділяти особливу увагу словам і обіцянням завітів, які там укладаються. Вони вчинили так, і їхній шлюб було врятовано. Сила наших завітів покриває будь-які проблеми, з якими ми боремося або які нам можуть трапитися.

Ті члени Церкви, які малоактивні в евангелії, будь-ласка, поверніться. Відчуйте благословення того, щоб пам'ятати і поновлювати завіти через прийняття причастя

і відвідування храму. Такі вчинки є виявом любові і показують бажання бути справжнім послідовником Христа. Це дасть вам змогу отримати усі обіцяні благословення.

Ті з вас, хто не є членами нашої Церкви, я запрошую вас застосувати віру, покаятися і стати гідними отримати обряд хрищення у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Якщо ви так зробите, то покажете вашу любов до нашого Небесного Батька і ваше бажання йти за Христом.

Я свідчу, що ми отримуємо більше щастя, коли дотримуємося вчень євангелії Ісуса Христа. Коли ми прагнемо йти за Ним, благословення небес прийдуть до нас. Я знаю, що Його обіцяння будуть виконані, якщо ми укладемо завіти, будемо дотримуватися їх і станемо справжніми послідовниками Христа. Я свідчу про Його велику любов до кожного з нас і я роблю це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Мойсей 7:62.
2. Іван 8:12.
3. Ісаїя 53:5.
4. 2 Коринтянам 12:7.
5. Див. 1 Нефій 1:20.
6. Див. Рут 1:16.
7. Див. Буття 39:7–9.
8. Див. Іван 21:15–19.
9. Див. Іван 13:35.
10. Алама 27:27.
11. Мороній 10:33.
12. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 42; див. також Спенсер В. Кімбол, “Be Ye Therefore Perfect” (виступ на Інституті релігії в Солт-Лейк-Сіті, 10 січ. 1975): “We made vows, solemn vows, in the heavens before we came to this mortal life. ... We have made covenants. We made them before we accepted our position here on the earth”.
13. Див. 2 Нефій 31:5–7.
14. Авраам 2:11. Див. також Джон А. Уідсоу, “Temple Worship” (лекція в Залі Асамблей у Солт-Лейк-Сіті, жовт. 12, 1920), 10: (“Завіт дає життя істині й уможливає отримання благословень всіма тими, хто правильно використовує знання”).
15. Див. Учення і Завіти 90:24.
16. Див., наприклад, 3 Нефій 18:7–11.

Старійшина Кент Ф. Річардс
Сімдесятник

Спокута покриває весь біль

Наше головне завдання у смертному житті— стати “святи[ми] через спокуту Христа”.

Як хірург я зрозумів, що переважна більшість мого професійного часу була зайнята темою болю. Через необхідність я завдавав його майже щоденно—і більшість моїх зусиль у той час витрачалася на спроби контролювати та полегшувати цей біль.

Я розмірковував про мету болю. Жоден із нас не має імунітету до відчуття болю. Я бачив, наскільки по-різному люди на нього реагують. Дехто у гніві відвертається від Бога, а інші дозволяють, аби їхнє страждання наблизило їх до Бога.

Так як і ви, я сам переживав біль. Біль є критерієм процесу зцілення. Часто він навчає нас терпінню. Можливо, через це по відношенню до *хворого* ми використовуємо термін “пацієнт” (з англ. “patient”—терплячий).

Старійшина Орсон Ф. Уїтні написав: “Жоден біль, від якого ми страждаємо, жодне випробування, яке ми переживаємо, не буває даремним. Це служить для нашого навчання, розвитку таких якостей, як терпіння, віра, сила духу і смирення... Саме завдяки стражданню і смутку, важкій праці та лиху ми здобуємо досвід,

заради якого сюди прийшли”¹.

Дещо схоже сказав старійшина Роберт Д. Хейлз:

“Біль приводить вас до смирення, яке дозволяє замислюватися. Я вдячний за те, що зміг пережити це...”

Я пізнав, що фізичний біль і uzдоровлення тіла після серйозної операції є дивовижно подібними до духовного болю і зцілення душі в процесі покаяння”².

Не обов'язково, щоб причиною більшості наших страждань була наша провина. Неочікувані події, суперечливі або невтішні обставини, раптові хвороби і навіть смерть оточують нас і пронизують наш земний шлях. Окрім цього, ми можемо страждати через вчинки інших людей³. Легий зауважив, що Яків “азнав багато бідувань... через жорстокість своїх братів”⁴. Протилежність є частиною плану щастя Небесного Батька. Всі ми переживаємо достатньо [болю], аби привести нас до усвідомлення любові нашого Батька і нашої потреби в допомозі Спасителя.

Спаситель не є мовчазним спостерігачем. Він знає особисто і в усій повноті той біль, з яким ми стикаємося.